tatur ſentencia ſup̄ rogum ſicut vox attilii/de quo dic tum eſt

Que min9 ad mirabilia Hic ꝓſequitur miraculum quod videtur eſſe tā grande vt ſupra narrata minus mirabilia faciat. dicit ergo que miracula duo ī me diate narrata caſ9 pheretris pamphili min9 mirabilia facit. Et ſubdit caſum/quem pheretrum plato īter eos qui in acie id ē in bello ceciderunt decem dies iacuiſſe ſcribit. & biduo id eſt duobus diebus/poſtquā inde id eſt de campo (in quo iacuerat ſublatus eſt/. rogo inpoſitum reuixiſſe. Et ſic poſt duodecim dies reuixit ac mira quedam tempore mortis viſa narraſſe. Omnia hec ſcribit plato de republica libro x. vt dicit macrobi9 ſuper ſomnio ſcipionis/circa pn̄cipium/vbi hanc ponit hyſtoriam dicit/ille ſecretorum reuelator platonius hoīe fuit & a nacōne. pamphillus/miles officio. qui cū vulneribus in prelio acceptis vitā effudiſſe viſus. xii° demum die inter ceteros vna pemptos/vltimo eſſet vrendus igne ſubito ſeu recaptus anima ſeu ꝛ̄tenta/quicqd emerſis inter vtramq̄ vitam dieb9 egerat viderat ne tanquam publicum ꝓfeſſus indicium/humano generi enunciauit. Sed tunc quid hic narrat autor non eſt hyſtoricum ſed fabuloſū/quia illius reſuſcitacio ficta fuit a platone/vt patet ibidem. quāuis dicāt quidam hanc reſuſcitacionem & ſcipionis ſomnium non ficticia ſed vera fuiſſe geſta.

Atquam ad externa. ꝛc̄ Percuſſus lapide pħs q̄dam in capite. Tum omniū eoꝝ (quē p̄mo habuerat) haberet memoriam literarū tantūmodo. quibus erat peritus memoriā non habebat/q̄ pro miraculo adducit valerius. Primo ipſū ponens. Secundo circa ipſū exclamans ibi. Dirū &c̄. Dicit g° quoniā in miraculo in mediate narrato ad externa id ē ad exempla extra romā/trangreſſi ſumus ipſa ꝓſequentes quidam vir erudi- tiſſimus athenis/cum ictum lapidis capite excepiſſet/cetera omnia tenaciſſima memoria retinens literarum